

[Baunsgaard.]

mulighederne for at fremlægge en realistisk antiinflationsplan. At den aldrig vil kunne være fuldt dækkende, er jeg vel klar over; det er måske mere end noget andet et psykologisk spørgsmål, om det skal lykkes.

Aksel Larsen: Jeg er jo ikke helt klar over, hvad venstre og dets p. t. støtteparti, det konservative folkeparti, i grunden vil med den debat, man har forårsaget i dag. Jeg kan efter det, der skete i går med fuseren, vanskeligt tænke mig, at man vil forsøge sig med en dagsordensafstemning, men det er selvfølgelig tænkeligt, at man kun med debatten i dag vil varme op til noget alvorligere, som så skulle foregå i slutningen af maj, således at den nævnte dato, den 15. maj, på en eller anden måde bliver en skæringsdag. Det er muligt, at man vil forsøge på den tid at bringe inflationsspørgsmålene, inflationsbekæmpelsen, sådan frem i den offentlige politiske debat, at man måske derved kan få folk til at glemme, at det egentlig var skattereformen, det drejede sig om. Jeg har indtrykket af, at man fra visse partiers side i denne sal er ved at blive noget mere kølig over for tanken om skattereformen, efter at man har opdaget, at løftestangen for alt godt i denne verden, nemlig meromsen, ikke er så stærk, som man har troet den ville være.

Hvad hensigten nu engang er eller ikke er, er det selvfølgelig ganske gavnligt, at vi får de spørgsmål debatteret; og lad mig med det samme sige, at jeg med interesse har lyttet til de tal, som hr. Henry Christensen og hr. Jørgen Jensen er fremkommet med om indkomstudviklingen og produktionsforøgelsen. Jeg er ikke i den situation, som de pågældende ordførere er, at jeg har kunnet takke ministeren for i går at have fået tilsendt den økonomiske årsoversigt, for det har jeg ikke, men jeg har jo så fået nogle tal serveret her fra talerstolen, og jeg kan godt se, at der er noget galt i, at produktionsforøgelsen er så ringe i forhold til befolkningens indkomstforøgelse. Men så synes jeg, man må interessere sig for, hvad der er årsagerne til dette, som jo i og for sig ikke er selve inflations sygdommen, men kun symptomerne på sygdommen; det kan ikke nytte, at man vil kurere på symptomerne, man skal kurere

på sygdommen. Dermed er det med det samme sagt, at hvis det, de to partier har i sinde, er at angribe pristalsreguleringen af lønninger, pensioner o. lign., tror jeg ikke alene, at de tager fejl, men så må de på forhånd være forberedt på en afvisning fra størsteparten af befolkningens side, fra alle ansvarlige nationaløkonomers side og forhåbentlig også fra et stort folketingsflertals side.

Man kan fortælle, hvad man vil om pristal og pristalsregulering; fast står dog vistnok — og jeg kan ikke tænke mig andet, end at det ved også hr. Jørgen Jensen og hr. Henry Christensen — at pristallet er en registrering af prisstigninger, som er foregået nogen tid i forvejen, at pristallet altså ikke kan være skyld i de prisstigninger, der er sket i forvejen. Videre, at lønstigninger som følge af pristalsstigninger kommer, efter at pristallet er offentliggjort; det er altså ikke sådan, som det stod i regeringens hovedorgan forleden, at nu kommer der prisstigninger, som udtrykkes i pristallet, og så vil der komme lønstigninger i juli måned. Nej, de prisstigninger, som muligvis registreres af pristallet i juli måned, er allerede foregået nu, og eventuelle lønstigninger og lignende stigninger kommer i september og oktober.

Hvis lønstigningerne som følge af pristallets stigning gav fuld dækning for de skete prisstigninger, hvad de ikke gør, ville de i bedste fald komme et halvt år for sent; altså kan man ikke give sig til at påstå, at hvis man griber ind over for pristalsreguleringen, hvis man forhindrer en lønstigning som følge af pristallets stigning, har man derved brudt den onde cirkel. Jeg har måske sagt det før, men tillader mig at gentage det. Jeg ville gerne lade videnskabsmændene diskutere, hvem der var først: hønen eller ægget, og jeg ved ikke, om de kommer til noget resultat, men hvad angår prisstigninger og pristal og pristalsregulering, så var prisstigningerne der først.

Men som sagt, forskellen mellem produktionsudvidelse og indkomstforøgelse er kun symptomet på det, der er galt, og så er spørgsmålet, hvad der er galt. Vi kan naturligvis indstille os på at afvente, hvad det sagkyndige udvalg kommer til af resultater, men det er ganske gavnligt, at vi på dette tidspunkt, hvor udvalget altså ikke